

Het kapitalisme verzinkt in crisis : men moet zich voorbereiden zich te verdedigen !

Voor veel huishoudens zullen de huren deze maand met 8,3% stijgen. De brandstofprijzen hebben een nieuwe recordhoogte bereikt en liggen nu ruim boven de 2 euro. Het vullen van de olietank wordt een onmogelijke uitgave, de maandelijkse rekening voor gas en elektriciteit is vaak verdubbeld.

Honderdduizenden arme huishoudens zinken weg in de ellende, maar degenen met een vast loon voelen de strop van de inflatie elke dag strakker worden.

Er is niets natuurlijk aan deze prijsstijging. Het is het gevolg van beslissingen van de raden van bestuur van de grote bedrijven – olie, agro-industrie, auto's, zeevervoer – die de winsten en dividenden van de aandeelhouders verhogen ten koste van de bevolking. De kapitalistische klasse neemt dus een groter deel van de door de arbeiders gecreëerde rijkdom, ten koste van lonen, pensioenen en uitkeringen.

De regeringen hebben energiecheques toegekend, die ruimschoots onvoldoende zijn om de kosten te dekken. En deze piepkleine maatregelen, die we zelf betalen via onze belastingen, voorkomen niets: Total, Engie of Nestlé blijven rijk worden door de schatkist van de Staat en de OCMW's te plunderen, naast de huishoudbudgetten!

Wat de index betreft, deze geeft de reële prijsstijging helemaal niet weer. Sinds de jaren negentig zijn de brandstofprijzen niet meer meegerekend! De huur weegt maar 7,3% van de "indexkorf", terwijl deze vaak de helft of zelfs meer van het gezinsbudget uitmaakt! En wanneer de toch al

ontoereikende indexering uiteindelijk wordt toegepast, komt deze ver na de prijsstijgingen en maakt zij niet goed wat er verloren is gegaan.

Maar zelfs deze kleine maatregelen, die onvoldoende zijn om de levensstandaard van de werkers te beschermen, althans in de rijke landen, worden bedreigd. Zo roept de patronale vakbond VBO openlijk op tot afschaffing van de loonindexering. De bazen hebben het over « de competitiviteit van de Belgische bedrijven ten opzichte van hun concurrenten ». Wat zij competitiviteit noemen, is de oorlog om winst tussen kapitalisten. Een oorlog die ze voeren met de spieren en zenuwen van de arbeiders die ze uitbuiten. Voordat ze die met hun huid voeren zoals in Oekraïne! Want de oorlog om de winst tussen de verschillende bourgeoisie en hun Staten neemt nu steeds meer de weg van de oorlog zelf in!

De Staat, die tijdens de pandemie al meer dan 80 miljard euro heeft uitgegeven om de bedrijven te steunen, verhoogt het militaire budget aanzienlijk. Gezondheidszorg, onderwijs, bejaardenzorg, pensioenen... komen op de tweede plaats! In de oorlog tussen de VS en Rusland scharen België en de Europese landen zich achter de sterkste kapitalistische mogendheid, in de hoop een deel van de buit te bemachtigen.

Zolang de beslissingen in handen zijn van de kapitalisten en hun dienaren in de regeringen, zullen zij ons van ramp naar ramp slepen.

Velen van ons voelen dat we allemaal aan de slag moeten! En minstens evenveel denken dat het makkelijker gezegd is dan gedaan. Na zoveel jaren van achteruitgang, zal het vinden van de weg van strijd, van organisatie en van klassenbewustzijn, vele stappen doorlopen. En voor elke stap zullen de arbeiders alleen op hun eigen kracht moeten vertrouwen!

De vakbonden roepen op tot een nationale demonstratie op 20 juni. Zoveel mogelijk mensen moeten gaan. Een zwakke

mobilisatie zal door de bazen worden opgevat als een uitnodiging om hun aanvallen te verdubbelen. Maar het zal niet genoeg zijn, we moeten zonder illusies gaan.

Zou de afschaffing van de wet van 1996 die door de syndicale leidingen is voorgesteld, hen verhinderen over betere lonen te onderhandelen? Dit is een afleidingsmanoeuvre! De bazen willen niet toegeven, of alleen het minimum, met of zonder wet.

Een betere situatie voor werkers kan alleen komen van een beter machtsevenwicht! Tegenover de bazen die onze levensstandaard afbreken voor hun winsten, moeten wij op zijn minst een reële loonsverhoging eisen, door de winsten af te nemen, samen met controle van de arbeiders over de loonindexering, zodat die de werkelijkheid weerspiegelt!

Voor bewuste arbeiders zal de demonstratie op 20 juni een gelegenheid zijn om collega's en arbeiders uit andere sectoren en regio's te ontmoeten, een gelegenheid om te discussiëren, banden te smeden en enkele stappen te zetten ter voorbereiding op de komende strijd!